

[Hørløv Larsen.]

ministeren, om der kunne siges noget om den kommende byrde- og opgavefordeling, og indenrigsministeren gav, jfr. sp. 344 og 345, et svar på, hvor langt man var i byrde- og opgavefordelingen, på linje med det, vi i dag har fået fra ministeren.

Jeg forstår, at det er vigtigt, ja, det er simpelt hen nødvendigt, at vi får kulegravet hele det økonomiske grundlag for kommunernes fremtid, bl. a. med det for øje at få en refusionsordning, der må have det hovedsigte at styrke det kommunale selvstyre og samtidig skabe en enklere administration.

Punkt 1 i forespørgslen tager sigte på den akutte situation, mange kommuner befinder sig i, idet mange af dem ikke kan klare de øjeblikkelige investerings- og anlægsudgifter. Jeg ved, at ministeren gennem drøftelser med de kommunale organisationer og med finansministeren søger at løse dette problem. Det er jo, som jeg nævnte i min indledning, ikke første gang, dette er rejst. Det er også værd at lægge mærke til, at allerede i 1963 under den daværende indenrigsminister blev kommunerne — ved cirkulære nr. 35 af 6. marts 1963 — gjort opmærksom på, at de, navnlig på baggrund af den strukturændring, vi kom ind i, måtte søge over deres årlige budgetter at henlægge et større beløb til investerings- og anlægsarbejder. En række kommuner har da også i høj grad efterkommet dette, og allerede her ser vi, at der er en begrundelse for, at man har tænkt på en ændret byrde- og opgavefordeling.

I punkt 2 af forespørgslen afæsker forespørgerne indenrigsministeren en forklaring på, hvorledes ministeren vil klare den skæve byrdefordeling imellem stat og kommuner. Det må vist være noget af en tilsnigelse, for ordføreren for forespørgerne, hr. Alfred Bøgh, ved lige så godt som ministeren, at det i dag ikke vil være muligt at besvare dette spørgsmål. Vi befinder os jo midt i hele inddelingsprocessen. Vi kender endnu ikke antallet af de kommende primær- og sekundærkommuner, og det kan vel ikke forlanges, at man, så længe vi ikke kender dette tal og kommunernes størrelse, skal kunne sige noget om, hvilke opgaver de fremtidige kommuner, både sekundær- og

primærkommunerne, vil være i stand til at løse fremover. Når vi samtidig tager i betragtning, at der i dag i gennemsnit til samtlige kommuner fra staten udbetales omkring 76 pct. af kommunernes refusionsberettigede udgifter, har vi vel lov til at sige, at de bestående refusionsordninger også må ses i lys af, at vi skal føre en del af arbejdet ifølge den lovgivning, vi vedtager i folketinget, ud til kommunerne, for at de derved kan have mulighed for at udføre dette arbejde til gavn for borgerne. Alene i dette ligger der, at man kommer også de fattige kommuner til hjælp med hensyn til at udføre dette arbejde.

Hvorfor punkt 3 er rejst, forstår jeg faktisk ikke rigtig, idet indenrigsministeren jo netop, efter forhandlinger mellem de kommunale organisationer og forhandlinger indenrigsministeriet og finansministeriet imellem, igennem de senere år og forstærket her på det sidste på grund af flere kommuners kapitalbehov har søgt at skaffe de flest mulige midler til afhjælpning af disse kommuners øjeblikkelige vanskeligheder. Men vi må vistnok alle erkende, at skal vi gå videre med hensyn til statens refusioner eller tilskud til kommunerne og videre, end statens budget i dag tillader det, ja, så kræver det flere midler, midler, som skal hentes hos skatteyderne, og jeg kunne tænke mig at spørge hr. Alfred Bøgh eller forespørgerne, om man har tænkt på, at man vil bakke dette op ved at udskrive større skatter, hvorigennem man kan komme de vanskeligst stilledede kommuner til hjælp. Jeg forstår altså ikke, at forespørgerne ikke ved denne behandling har stillet et konkret forslag om, hvorledes man fra forespørgernes side kunne tænke sig hele dette spørgsmål løst.

Jeg er da helt klar over, at en drøftelse med vore kommunalbestyrelsesmedlemmer vil vise, at de ønsker en ændring af opgave- og byrdefordelingen, at de simpelt hen ønsker, at de enkelte kommuner skal vide, hvilke ting de, alt efter deres størrelse, skal tage sig af. Man bliver jo gang på gang, når man arbejder med inddeling af kommunerne, stillet over for det spørgsmål: hvilke opgaver og hvilken byrdefordeling vil vi få? Jeg har en fornemmelse af, at mange af vore kommunalbestyrelsesmedlem-